

***„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”***

„A legnagyobb magyar”, Széchenyi István talán legismertebb és legtöbbet idézett gondolatával köszöntöm Önöket e jeles napon a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gazdaság-és Társadalomtudományi Karának Diplomaátadó ünnepségén.

Kedves végzős Kollégák!

Tisztelt Dékán Úr! Ünnepi Elnökség! Ünneplő Közönség!

Tisztelt Kari Munkatársak! Tanszéki/Intézeti Képviselők!

Köszöntöm a Kar Vezetését, Dékán urat, az Elnökségben helyet foglaló tanár kollégákat, az újonnan végzetteket, akik hamarosan kézhez vehetik megérdemelt diplomájukat. Köszöntöm a kedves vendégeket, elsősorban azokat a szülőket, akiknek a támogatása elengedhetetlenül fontos volt gyermekeik sikeréhez.

S köszöntöm a kar tanszékeinek képviselőit, akiknek jelenléte érzékelteti, hogy mennyi szervezet oktatóinak, számos tudományág művelőinek közreműködése eredményeként ünnepelhetjük ma azokat, akik átvehetik diplomájukat.

Külön is gratulálok a mai napon két gyémántoklevelet átvevő 60 évvel ezelőtt végzett műszaki szaktanár kollégának, valamint a sajnos akadályoztatása miatt személyesen nem megjelent jubileumi vasoklevelet kapó kollégának, aki 65 évvel ezelőtt szerzett, az akkori Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen közgazda doktori minősítést, anno Heller Farkas professzor úr aláírásával, s kapott szintén egyetemünkön szaktanárképző pedagógia szakon diplomát 1949-ben. Életútjuk méltán követendő példát mutat az őket követő generációknak.

E múltra utaló ünnepi mozzanat mellett a jelent és mindnyájunk jövőjét is képviseli az a 210 diplomázó, akik érzékeltetve karunk színes szakmai összetételét Műszaki menedzser szakon, Közgazdász-gazdálkodási szakon, valamint Alkalmazott közgazdaságtan, Gazdálkodási és menedzsment, Nemzetközi gazdálkodás, Kommunikáció és médiatudomány szakon, Műszaki szakoktató alapszakon diplomát szereztek, továbbá a Pszichológia, Kommunikáció- és médiatudomány, Regionális és környezeti gazdaságtan, Nemzetközi gazdaság és gazdálkodás, Közgazdasági elemző mesterszakokon szereztek diplomát. Lehet, hogy sokuknak tűnik úgy, hogy csupán néhány éve kezdték meg intézményünkben tanulmányaikat, ugyanakkor az kevésbé a tűnődés tárgya, hogy a végzettek többsége az elkövetkező évtizedekben már a „jövőn fog munkálkodni”. Így kötődik a jelenhez a jövő, s így írunk, közösen Önökkel, diák és tanár, család és intézmény, együtt „történelmet”, egyénit és közöset.

Eötvös József az író szavaival, s a Műegyetemet 130 évvel ezelőtt valóban egyetemi rangra emelő egykori vallás és közoktatásügyi miniszter ideillő soraival folytatom e gondolatokat:

***“Minden emberélet valódi története csak igen rövid időszakasz; a többi mind vagy előkészület, vagy következtetés.”***

E héten került kezembe az Egyetemi Hallgatói képviselő lapja, a *Műhely*, melynek címlapján a mai napra akár mottóként is választható címsor: *BME-s diplomával könnyű boldogulni*. Diákközpontunk felméréséből kiderül, hogy évek óta tart az a pozitív tendencia, hogy érdemes a Műegyetemen tanulni, mert az itt szerzett diploma a gyors elhelyezkedés és az átlagon felüli fizetés záloga. Szívvel kívánom, az Önök esetében is így legyen. Eötvös gondolata ezért is ideillő, különösen a kulcsszavak: „előkészület” és „következtetés”. Nos, az előkészület sikere, hogy itt vannak a végzősök, komoly megméretés után, a hazai felsőoktatás elismert szakmai pozíciójával rendelkező GTK-n évekig tartó tanulmányok befejezését követően. Erről persze ma még sok-sok részlet, érdekes – remélem többnyire vidám és kevésbé szomorú - történet kevereg diákban, tanárban egyaránt.

Az idő, az emlékezés feltételezhetően a következő években kiemeli a lényegest, s befedi a kevésbé fontosat, de a dolgokon nem változtat, Önök, a frissen diplomázók számára a mai Diplomaátadó Ünnepségünk szimbolikus. Egy olyan esemény, mely lezárja azt a hosszú, esetenként másfél-két évtizedes oktatást, felkészülést, mely a diplomához vezetett. Megnyitja ugyanakkor azt az utat, mely a munka világához kapcsolódva a „következtetés”, a karrier, a siker, a célok megvalósításához vezethet, s mely úton még sok-sok erőfeszítésre lesz szükségük. Az ünnep érthető pátosza se tévessze meg Önöket, hogy a diploma kvalifikáció, képletesen egy „belépőjegy” az érvényesüléshez, melynek időszaka a következő években is állandó kihívást és új felelősséget jelent. Az eddigi tanuló közösségek, kollégiumi és egyetemi közösségek sorsa, mindennapi élete az azonos célok és érdekek alapján viszonylag kiszámítható volt. A szakmai karrier, a munkahelyi feltételek egy az eddig ismertnél differenciáltabb világba vezetnek Önöket, s a felelősség gyermeki/hallgatói sajátosságai is összetettebbekké válnak.

S van egy olyan szakmai hírem is, mely kinek jó, kinek rossz: a tanulás-képzés egy szakasza bár a diploma átvételével lezárul, azonban további életük során is kíséri – remélem nem kísérti – Önöket. Modern világunk munkahelyei, a vállalkozások színes világa, de életmódunk dinamikája, a kultúrákkal való találkozásunk igényli tudásunk folyamatos megújítását. Van aki már meg is kezdte ezt a folyamatot, újabb alapszakon vagy éppen a mesterszakon. Sok múlik Önökön, de tény, hogy az életre szóló értéket és a tudás elrendezésének kereteit generációkon át az “alma mater”-ek” adták, s joggal feltételezhetjük, hogy így marad ez a jövőben is.

Ahogy *Don Quijote*-hoz hasonlóan a magányos tudáslovagok kora mögöttünk marad, a tudás megszerzésében, megosztásában, korunk internetes világában a közösségek szerepe egyre inkább meghatározó. Ebben a komplex rendszerben az egyetem, a Kar, a szakmai tanszék az egyre bővülő tudásháló lényeges csomópontjai, melyekhez való kötődés, őszintén reméljük, a jövőben is megmarad. Sajátos humán arculatot jelentenek tanáraik és szervezeti szokásaink, valamint nem lebecsülendő tradícióink. Tekintsék mindezt olyan referenciarendszernek, mely a jövőben is viszonyítási alapot, akár újabb elrugaszkodási lehetőséget (szakirányú továbbképzést, doktori tanulmányokat, projektekbe történő bekapcsolódást) és mindenk felett szakmában és értelmiségi magatartásban zsinórmértéket nyújthat akár egy életen át.

Tisztelt Új Diplomás Kollégák!

A beszéd végén illő valamiféle elbocsájtó üzenetet is megfogalmazni a végzősöknek!

A GTK otthonuk volt néhány éven át, a kari vezetés, tanáraik felelősséget viseltünk tanulmányaik, jövőbeli sorsukat illetően. A Kar pedagógiai tanszékének, - mely korát tekintve szintén az eötvösi időkhöz kötődve komoly műegyetemi hagyományokkal rendelkezik – professzoraként, aki éppen négy évtizede szintén a Műegyetemen diplomázott, a nevelés ügye iránti elkötelezettséget kifejező gondolatokkal búcsúzom, Adyt idézve:

***„Én iskolám, köszönöm most neked,  
Hogy az eljött élet-csaták között  
Volt mindig hozzám víg üzeneted.  
Tápláltad tovább bennem az erőt,  
Szeretni az embert és küzdeni  
S hűn állni meg Isten s ember előtt.”***

Kedves Kollégák gratulálok, s kívánok Önöknek, sok-sok sikert, megérdemelt örömet szakmában és magánéletben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Benedek András

Budapest, 2014. április 12.